

PATVIRTINTA

VšĮ Vilkaviškio PSPC

vadovo 2020-07-21 įsakymu Nr.V-85

VAIKŲ LIGŲ GYDYTOJO PAREIGYBĖS APRAŠYMAS NR.PI-118

I.BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Vartojamos sąvokos ir jų apibrėžtys:

1.1. **Vaikų ligos** – vaiko raidos ir sveikatos sutrikimai, įgimtos ir įgytos būklės ir ligos, kuriomis serga asmenys nuo gimimo iki 18 metų.

1.2. **Vaikų ligų gydytojas** – medicinos gydytojas, teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją.

1.3. **Vaikų ligų gydytojo praktika** – teisės aktų reglamentuojama vaikų ligų gydytojo pagal įgytą profesinę kvalifikaciją ir nustatytą kompetenciją vykdoma asmens sveikatos priežiūra, apimanti vaikų ligų diagnostiką, gydymą, medicininę rehabilitaciją ir profilaktiką.

1.4. Kitos vaikų ligų gydytojo pareigybės aprašyme vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos yra apibrėžtos asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiuose teisės aktuose.

2. Vaikų ligų gydytojo profesinė kvalifikacija įgyjama baigus universitetines medicinos studijas ir vaikų ligų rezidentūrą. Užsienyje įgyta vaikų ligų gydytojo profesinė kvalifikacija pripažįstama Lietuvos Respublikos reglamentuojamų profesinių kvalifikacijų pripažinimo įstatymo ir kitų profesinių kvalifikacijų pripažinimą reglamentuojančių teisės aktų nustatyta tvarka.

3. Teisę verstis vaikų ligų gydytojo praktika turi asmuo, Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka įgijęs vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją ir turintis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka išduotą ir galiojančią medicinos praktikos licenciją verstis medicinos praktika pagal vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją.

4. Vaikų ligų gydytojas, dirbantis šeimos gydytojo komandoje (toliau- vaikų ligų gydytojas) verčiasi vaikų ligų gydytojo praktika Lietuvoje tik asmens sveikatos priežiūros įstaigoje, turinčioje galiojančią įstaigos asmens sveikatos priežiūros licenciją teikti vaikų ligų paslaugas ir (ar) kitas asmens sveikatos priežiūros paslaugas, kurias pagal teisės aktų reikalavimus kartu su kitais asmens sveikatos priežiūros komandos nariais turi teikti ir vaikų ligų gydytojas.

5. Vaikų ligų gydytojas dirba savarankiškai, bendradarbiaudamas su kitais sveikatos priežiūros specialistais bei socialiniais darbuotojais.

6. Vaikų ligų gydytojas savo darbe vadovaujasi asmens sveikatos priežiūros specialisto praktika, asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą reglamentuojančiais teisės aktais, Lietuvos medicinos norma, įstaigos, kurioje dirba, įstatais (nuostatais), vidaus tvarkos taisyklėmis ir savo pareigybės aprašymu.

II SKYRIUS

TEISĖS

7. Vaikų ligų gydytojas turi teisę:

7.1. verstis vaikų ligų gydytojo praktika šios Lietuvos medicinos normos ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka;

7.2. išrašyti receptus Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2002 m. kovo 8 d. įsakymo Nr. 112 „Dėl Receptų rašymo ir vaistinių preparatų, medicinos priemonių (medicininių prietaisų) ir kompensuojamųjų medicinos pagalbos priemonių išdavimo (pardavimo) vaistinėse gyventojams ir popierinių receptų saugojimo, išdavus (pardavus) vaistinius preparatus, medicinos priemones (medicininių prietaisus) ir kompensuojamąsias medicinos pagalbos priemones vaistinėje, taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;

7.3. išduoti medicininius ar sveikatos pažymėjimus (pažymas) Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;

7.4. pagal kompetenciją konsultuoti pacientus, sveikatos priežiūros specialistus, kitus fizinius ir juridinius asmenis Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

7.5. atsisakyti teikti sveikatos priežiūros paslaugas, jei tai prieštarauja gydytojo profesinės etikos principams arba gali sukelti realų pavojų paciento ar gydytojo gyvybei, išskyrus atvejus, kai teikiama būtinoji medicinos pagalba;

7.6. nustatyti asmens mirties faktą Lietuvos Respublikos žmogaus mirties nustatymo ir kritinių būklių įstatymo nustatyta tvarka;

7.7. gauti darbui būtiną informaciją apie gydomus ir konsultuojamus pacientus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;

7.8. vykdyti laikino darbingumo netekimo ekspertizę ir išduoti nedarbingumo pažymėjimus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

8. Vaikų ligų gydytojas turi ir kitų teisių, nustatytų Lietuvos Respublikos teisės aktuose, reglamentuojančiuose asmens sveikatos priežiūros paslaugų teikimą.

III SKYRIUS

PAREIGOS

9. Vaikų ligų gydytojas privalo:

- 9.1. teikti būtinąją medicinos pagalbą Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;
- 9.2. pagal savo kompetenciją, nurodytą šioje Lietuvos medicinos normoje ir asmens sveikatos priežiūros įstaigos, kurioje dirba, licencija kvalifikuotai tirti, diagnozuoti ir gydyti ligas, būkles bei sveikatos sutrikimus, rekomenduoti ir dalyvauti organizuojant profilaktikos priemones bei užtikrinti teikiamų asmens sveikatos priežiūros paslaugų kokybę;
- 9.3. nepriskirtais jo kompetencijai atvejais siųsti pacientą konsultuotis ir (ar) gydytis pas atitinkamos srities asmens sveikatos priežiūros specialistą;
- 9.4. bendradarbiauti su asmens sveikatos priežiūros ir kitais specialistais, dalyvaujančiais atliekant tyrimo, diagnostikos ir gydymo veiksmus;
- 9.5. propaguoti sveiką gyvenseną, ligų profilaktikos ir sveikatos tausojimo bei ugdymo priemones;
- 9.6. turėti spaudą, kurio numeris suteikiamas Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro 2003 m. sausio 6 d. įsakymo Nr. V-1 „Dėl Numerio sveikatos specialisto spaudui suteikimo ir panaikinimo taisyklių patvirtinimo“ nustatyta tvarka;
- 9.7. pagal kompetenciją vykdyti privalomasias sveikatos programas;
- 9.8. laikytis sveikatos priežiūros specialisto profesinės etikos principų, gerbti pacientų teises ir jų nepažeisti;
- 9.9. tobulinti profesinę kvalifikaciją Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministro nustatyta tvarka;
- 9.10. laikytis licencijuojamos sveikatos priežiūros specialisto veiklos sąlygų;
- 9.11. tvarkyti vaikų ligų gydytojo praktikos dokumentus Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka;
- 9.12. paaiškinti asmens sveikatos priežiūros specialisto praktikos aplinkybes Lietuvos Respublikos sveikatos apsaugos ministerijos, teisėsaugos institucijų ir kitų kontroliuojančių institucijų prašymu;
- 9.13. taikyti Lietuvos Respublikoje tik medicinos mokslo ir praktikos įrodymais pagrįstus, saugius tyrimo, diagnostikos ir gydymo metodus, išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis;
- 9.14. naudoti tik teisės aktų reikalavimus atitinkančias medicinos priemones (prietaisus), išskyrus kituose teisės aktuose nustatytas išimtis. Užtikrinti, kad medicinos priemonės (prietaisai) būtų naudojamos teisės aktų nustatyta tvarka ir vadovaujantis gamintojų su medicinos priemone (prietaisu) pateikiama informacija;
- 9.15. pranešti teisėsaugos institucijoms ir (ar) vaiko teisių apsaugos tarnybai apie įtariamą smurtą ar netinkamą elgesį su vaiku;
- 9.16. atlikti kitas Lietuvos Respublikos teisės aktų, reglamentuojančių asmens sveikatos priežiūros specialisto praktiką, nustatytas pareigas.

IV SKYRIUS

KOMPETENCIJA

10. Vaikų ligų gydytojo profesinę kompetenciją sudaro žinios ir gebėjimai, kurie įgyjami baigus vaikų ligų gydytojo profesinę kvalifikaciją suteikiančias studijas bei nuolat tobulinant įgytą profesinę kvalifikaciją atsižvelgiant į medicinos mokslo ir praktikos pažangą.

11. Vaikų ligų gydytojas turi žinoti:

11.1. dokumentų rengimo, tvarkymo ir apskaitos pagrindus;

11.2. asmens duomenų apsaugos principus;

11.3. medicinos statistikos pagrindus;

11.4. sveikatos draudimo pagrindus;

11.5. sveikatos teisės pagrindus;

11.6. naudojimosi informacinėmis ir ryšio technologijomis būdus, mokėti jomis naudotis.

12. Vaikų ligų gydytojas turi išmanyti:

12.1. saugos darbe reikalavimus;

12.2. medicinos etikos ir deontologijos pagrindus;

12.3. ligų epidemiologiją, etiologiją, patogenezę, diagnostiką ir gydymą bei jų profilaktikos principus;

12.4. žmogaus psichologijos ypatumus, dažniausius psichikos sutrikimus, sveiko ir sergančio žmogaus bei jo artimųjų psichologiją, taip pat socialinių veiksnių įtaką;

12.5. pagrindinius slaugos principus;

12.6. žmogaus organizmo anatominius ir fiziologinius ypatumus priklausomai nuo amžiaus;

12.7. vaistinių preparatų klinikinę farmakologiją;

12.8. įrodymais pagrįstos medicinos principus;

12.9. sveikos gyvensenos principus ir sveikatos mokymo metodikas;

12.10. profesinės sveikatos ir darbo medicinos principus;

12.11. imunoprofilaktikos principus;

12.12. bendruosius asmens sveikatos priežiūros organizavimo principus.

13. Vaikų ligų gydytojas turi gebėti:

13.1. konsultuoti pacientą;

13.1.1. ūminių ir lėtinių ligų ir sveikatos sutrikimų bei profilaktikos klausimais;

13.1.2. kūdikių žindymo ir maitinimo klausimais;

- 13.1.3. vaikų ir paauglių mitybos ir fizinio aktyvumo klausimais;
- 13.1.4. racionalaus vaistų vartojimo, suderinamumo ir pacientų atsakomybės, laikantis rekomenduojamo gydymo plano, klausimais;
- 13.1.5. priklausomybių prevencijos klausimais;
- 13.2. atlikti bendrą paciento ištyrimą;
- 13.3. atlikti specialų paciento ištyrimą:
 - 13.3.1. įvairaus amžiaus vaikų psichomotorinio vystymosi;
 - 13.3.2. klinikinį neurologinį ištyrimą ir interpretuoti jo rezultatus;
 - 13.3.3. oftalmologinį ištyrimą: nustatyti regėjimo aštrumą; įvertinti spalvų skyrimą, vokų, junginių, vyzdžio ir rainelės būklę bei akių judesius apžiūrint ir palpuojant;
 - 13.3.4. ausų, nosies ir gerklės ištyrimą: klausos (kalba, šnabždesiu), išorinės ausies, ausų būgnelio, nosies (išorinis apžiūrėjimas ir priekinė rinoskopija), burnos, gerklės;
 - 13.3.5. judamojo ir atramos aparato struktūros ir funkcijos ištyrimą;
 - 13.3.6. organų, judėjimo ir apsitarnavimo funkcijų sutrikimo laipsnio ištyrimą;
 - 13.3.7. psichikos būklės ištyrimą;
 - 13.3.8. ištyrimą prieš planinę intervencinę procedūrą, operaciją;
- 13.4. sudaryti skiepų planą ir vertinti skiepijimo indikacijas ir kontraindikacijas;
- 13.5. valdyti karščiavimo, skausmo, dusulio sindromus;
- 13.6. atlikti asmens profilaktinį sveikatos tikrinimą tokį tikrinimą reguliuojančių teisės aktų nustatyta tvarka;
- 13.7. pagal klinikinius duomenis įtarti asmens neblaivumą ir psichoaktyviųjų medžiagų sukeltą apsvaigimą;
- 13.8. įtarti smurto artimoje aplinkoje apraiškas;
- 13.9. įtarti, diferencijuoti, diagnozuoti ir gydyti šiuos sveikatos sutrikimus, būkles ir ligas, prireikus pasitelkdamas kitus asmens sveikatos priežiūros specialistus:
 - 13.9.1. vaiko raidos sutrikimus;
 - 13.9.2. nepageidaujamas reakcijas į vakcinas;
 - 13.9.3. viršutinių kvėpavimo takų infekcijas ir jų sąlygotas būkles: rinitą, faringitą, tonzilitą, sinusitą, vidurinės ausies uždegimą, laringitą, tracheitą, bronchitą;
 - 13.9.4. gripą (diagnozavus kliniškai), infekcinę mononukleozę, tymus, raudonukę, vėjaraupius, infekcinį parotitą, skarlatiną ir kitas per orą plintančias infekcijas;
 - 13.9.5. alerginį ir vazomotorinį rinitą, nosies polipus, adenoidų hipertrofiją;
 - 13.9.6. voko krašto uždegimą, miežį ir šaltąjį miežį, konjunktyvitą;

- 13.9.7. ašarų liaukos ir ašarų kanalėlių uždegimus;
- 13.9.8. sieros kamštį;
- 13.9.9. išorinės ausies ligas;
- 13.9.10. plaučių uždegimą;
- 13.9.11. lėtinę obstrukcinę plaučių ligą;
- 13.9.12. bronchinę astmą;
- 13.9.13. bronhektazinę ligą;
- 13.9.14. lipidų apykaitos sutrikimus;
- 13.9.15. arterinę hipertenziją;
- 13.9.16. širdies ritmo ir laidumo sutrikimus;
- 13.9.17. širdies nepakankamumą;
- 13.9.18. hemorojų;
- 13.9.19. funkcinę dispepsiją;
- 13.9.20. gastroezofaginio reflukso ligą;
- 13.9.21. skrandžio ir dvylikapirštės žarnos opa;
- 13.9.22. gastritą, enteritą, kolitą, divertikulinę žarnos ligą;
- 13.9.23. maisto toksines infekcijas;
- 13.9.24. helmintozes;
- 13.9.25. dirgliosios žarnos sindromą;
- 13.9.26. vidurių užkietėjimą ir funkcinį viduriavimą;
- 13.9.27. išmatų nelaikymą ir susilaikymą;
- 13.9.28. lėtinius hepatitus ir kepenų cirozę;
- 13.9.29. lėtinį pankreatitą;
- 13.9.30. bilirubino apykaitos sutrikimus;
- 13.9.31. tulžies pūslės ir lataų uždegimą, akmenligę;
- 13.9.32. viršutinių ir apatinių šlapimo takų infekcijas;
- 13.9.33. lytiniu keliu plintančias infekcijas;
- 13.9.34. šlapimo pūslės neurorauemeninę disfunkciją;
- 13.9.35. lėtinę inkstų ligą;
- 13.9.36. lėtinį nefritinį sindromą;

- 13.9.37. nefrozinį sindromą;
- 13.9.38. inkstų ir šlapimtakių akmenis;
- 13.9.39. policistinį inkstą;
- 13.9.40. šlapimo nelaikymą ir susilaikymą;
- 13.9.41. rachitą;
- 13.9.42. artrozę;
- 13.9.43. degeneracinius stuburo pakitimus ir su jais susijusius klinikinius sindromus;
- 13.9.44. skoliozę;
- 13.9.45. šleivapėdystę, plokščiapėdystę, iškrypusius kojos pirštus;
- 13.9.46. tendinitą, epikondilitą, bursitus bei kitus nekomplikuotus uždegiminius ir trauminius jungiamojo audinio ir sąnarių susirgimus;
- 13.9.47. įvairių kūno vietų sumušimus, raiščių patempimus, nekomplikuotas žaizdas;
- 13.9.48. odos nudegimus ir nušalimus;
- 13.9.49. maisto, vaistų ir cheminių medžiagų sukeltas alergines reakcijas;
- 13.9.50. atopinį, seborėjinį ir kontaktinį dermatitą;
- 13.9.51. infekcines odos, poodžio ir bambos ligas;
- 13.9.52. jaunatvinius spuogus;
- 13.9.53. virusines dermatozes;
- 13.9.54. grybelines ligas;
- 13.9.55. niežus, pedikuliozę;
- 13.9.56. psoriazę;
- 13.9.57. Laimo ligos I stadiją;
- 13.9.58. hipotirozę, hipertirozę, tiroiditus;
- 13.9.59. padidėjusį gliukozės kiekį kraujyje ir nenormalų gliukozės toleravimo mėginį;
- 13.9.60. 1 tipo cukrinį diabetą ir jo komplikacijas;
- 13.9.61. nutukimą ir mitybos nepakankamumą;
- 13.9.62. vitaminų stoką ir hipervitaminozę;
- 13.9.63. geležies, vitamino B12, folatų stokos, mitybinę ir kitų ligų sąlygotą anemiją;
- 13.9.64. hiperkalemiją, hipernatremiją, hipokalemiją ir hiponatremiją;
- 13.9.65. migreną;
- 13.9.66. lengvą smegenų sukrėtimą;

- 13.9.67. užmigimo sutrikimus ir neorganinę nemigą;
- 13.9.68. fobinius ir kitus nerimo sutrikimus;
- 13.9.69. psichikos ir elgesio sutrikimus vartojant psichoaktyviasias medžiagas, žalingą jų vartojimą;
- 13.10. paskirti tyrimus, reikalingus vaikų ligų gydytojo kompetencijai priskiriamoms ligoms, būklėms ir sveikatos sutrikimams diagnozuoti, bei vertinti jų rezultatus:
 - 13.10.1. bendrą šlapimo tyrimą ir albumino / kreatinino santykį šlapime;
 - 13.10.2. bendrą kraujo tyrimą;
 - 13.10.3. biocheminius kraujo tyrimus (lipidų apykaitos tyrimą (lipidogramą), kalio, natrio, kreatinino, alanininės aminotferazės, asparagininės aminotferazės, šarminės fosfatazės, bilirubino, gliukozės, šlapimo rūgšties);
 - 13.10.4. skydliaukės funkcijos tyrimą (tirotropinį hormoną (TTH));
 - 13.10.5. uždegimo rodiklius (C reaktyvinį baltymą, eritrocitų nusėdimo greitį (ENG));
 - 13.10.6. glikolizintą hemoglobina;
 - 13.10.7. gliukozės tolerancijos testą;
 - 13.10.8. kraujo krešumo tyrimus (protrombino laiką (SPA ar kitu būdu), tarptautinį normalizuotą santykį (TNS), aktyvinto dalinio tromboplastino laiką (ADTL));
 - 13.10.9. kraujo grupės ir Rh faktoriaus tyrimus;
 - 13.10.10. sifilio (RPR) ir specifinį (treponeminį) tyrimą su *T. pallidum* antigenų (TPHA) tyrimu;
 - 13.10.11. tyrimą dėl virusinio hepatito B;
 - 13.10.12. tyrimą dėl virusinio hepatito C;
 - 13.10.13. šlapimo pasėlį;
 - 13.10.14. žmogaus imunodeficito viruso testą;
 - 13.10.15. A grupės beta hemolizinio streptokoko greito nustatymo testą;
 - 13.10.16. slapto kraujavimo išmatose testą;
 - 13.10.17. tuberkulino mėginį;
 - 13.10.18. koprogramą;
 - 13.10.19. enterobiozės tyrimą;
 - 13.10.20. elektrokardiografiją;
 - 13.10.21. spirometriją maksimalaus iškvėpimo srovės greičiui (PEF), forsuito tūrio per pirmą sekundę (FEV1) ir forsuitos gyvybinės plaučių talpos (FVC) reikšmėms vertinti;
 - 13.10.22. pulsoksimetriją;

13.11. atlikti procedūras, būtinas vaikų ligų gydytojo kompetencijai priskiriamoms ligoms, būklėms ir sveikatos sutrikimams diagnozuoti ir gydyti:

- 13.11.1. vaikų vakcinaciją;
- 13.11.2. paimti ėminius mikrobiologiniam tyrimui standartinėse terpėse;
- 13.11.3. paimti ėminius enterobiozei, helmintozėms nustatyti;
- 13.11.4. atlikti pirminį nekomplikuotų žaizdų sutvarkymą ir tęsti jų gydymą;
- 13.11.5. atlikti įvairių kūno vietų tvarstymą;
- 13.12. suteikti pirmąją medicinos pagalbą:
- 13.12.1. praradus sąmonę;
- 13.12.2. patekus svetimkūniui į kvėpavimo takus;
- 13.12.3. traukulinio sindromo atveju;
- 13.12.4. hipoglikemijos atveju;
- 13.12.5. ūminių alerginių reakcijų ir anafilaksinio šoko atveju;
- 13.12.6. trauminio šoko ir hipovolemijos atveju;
- 13.12.7. ūminių širdies ritmo sutrikimų atveju;
- 13.12.8. hipertermijos ir hipotermijos atveju;
- 13.12.9. nudegus, nušalus.

14. Vaikų ligų gydytojas turi gebėti įtarti ir pagal kito asmens sveikatos priežiūros specialisto rekomendacijas gydyti:

- 14.1. navikus (gydyti piktybinius navikus – tik sveikatos apsaugos ministro nustatytais atvejais);
- 14.2. įgimtas ir paveldimas visų organų ligas;
- 14.3. žvairumą;
- 14.4. regėjimo sutrikimus;
- 14.5. junginės, odenos, ragenos, rainelės ir krumplyno ligas;
- 14.6. pleuritą;
- 14.7. tuberkuliozę;
- 14.8. miokarditą;
- 14.9. kardiomiopatiją;
- 14.10. įgimtas ir įgytas širdies ydas;
- 14.11. endokarditą;
- 14.12. aortos ligas;

- 14.13. cerebrovaskulinių (smegenų kraujagyslių) ligų pasekmes;
- 14.14. opinį kolitą, Krono ligą;
- 14.15. laktozės netoleravimą;
- 14.16. celiakinę ligą;
- 14.17. kriptorchizmą, hipospadiją, epispadiją;
- 14.18. fimozę ir parafimozę, epididmitą, orchitą;
- 14.19. hidroceleį ir spermatoceleį;
- 14.20. reumatoidinį artritą;
- 14.21. infekcinį artritą;
- 14.22. sunkius uždegiminius ir trauminius jungiamojo audinio ir sąnarių susirgimus ir sisteminius vaskulitus;
- 14.23. osteomielitą;
- 14.24. Laimo ligos II ir III stadijas;
- 14.25. odos ikinavikines ligas;
- 14.26. imunodeficito sindromą;
- 14.27. žmogaus imunodeficito viruso (ŽIV) infekciją ir įgytą imuniteto deficito sindromą (AIDS);
- 14.28. hipopituitarizmą;
- 14.29. aplazinę anemiją ir agranulocitozę;
- 14.30. krešėjimo sutrikimą ir trombofiliją;
- 14.31. mieloproliferacinius sutrikimus;
- 14.32. trauminių, uždegiminių ir perinatalinių centrinės nervų sistemos pažeidimų pasekmes;
- 14.33. cerebrinį paralyžių;
- 14.34. hidrocefaliją;
- 14.35. epilepsiją;
- 14.36. priklausomybės sindromą;
- 14.37. apsinuodijimus;
- 14.38. somatoforminius sutrikimus;
- 14.39. valgymo sutrikimus (bulimiją, anoreksiją).
- 15. Vaikų ligų gydytojas turi laiku siųsti pacientą specializuotos pagalbos, įtardamas:
 - 15.1. piktybinį naviką;

- 15.2. ūminį pankreatitą;
 - 15.3. ūminį inkstų funkcijos nepakankamumą;
 - 15.4. nervų sistemos traumas;
 - 15.5. meningitą, encefalitą;
 - 15.6. sepsį ir kitas bakterinių infekcijų ūmines komplikacijas;
 - 15.7. ūmines psichozes ir savižudybės krizę;
 - 15.8. ūmius apsinuodijimus.
-